

[Fibiger.]

og Fedestudene, og at man til Gengæld sparede noget — for det kan man — paa det Erstatningsbeløb, som er afsat for Kreaturer paa mellem 6 Maaneder og 1 Aar, for Erfaringen viser, at det er meget faa i den Aldersklasse, der dør. Jeg ser nok, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget ifølge Dyr lægeindberetninger er opgivet, at der skulde være død under den sidste Epidemi 17 356 Kalve, men jeg tror, at der her maa være iberegnet Spædekcalve, saa at det ikke drejer sig udelukkende om Kalve paa mellem 6 Maaneder og 1 Aar. Det er i hvert Tilfælde min og mange andre Landmænds Erfaring, at netop den Kategori af Kreaturer indbefatter dem, der bedst staar Sygdommen igennem. Paa den Maade kunde man spare en Del af det Beløb, der er afsat hertil, og overføre det til den Erstatning, der skal ydes for Køer, saa at Erstatningsbeløbet pr. Kreatur her kunde blive større.

Jeg vilde ikke have noget imod at gøre det saadan, at man fastsatte udtrykkeligt, at det skulde være 300 Kr. for Køerne og Fedestudene og man saa undlod Erstatning for Ungkreaturer, fordi jeg mener, at det netop er for Køernes og Fedestudenes Vedkommende, at det største Tab fremkommer, og man maa jo sige, at 300 Kr. er et meget beskedent Beløb for Besætninger, hvor det er gode Kreaturer og gode Køer. Erfaringerne viser, at det er Besætninger, der er drevet stærkt frem og bestaar af meget værdifulde Dyr, der er mest udsat for at faa Sygdommen i en saadan Grad, at det ikke er muligt for Dyrene at komme over det.

I Virkeligheden havde jeg ikke noget imod, at man gik ind paa den Tanke, som er fremkommet fra Det frie Folkeparti, at det blev en Hjælp til Selvhjælp, saadan at Landbruget selv betalte noget og Staten noget, og at saa Erstatningsbeløbet blev noget større og man ogsaa fik noget for Driftstab, men jeg tror, at hvis dette skulde have været gennemført, skulde Forslag herom have været fremme noget før, og at man skulde have samlet nogle Reserver op i den gode Tid. Det Forslag, der er fremkommet fra Det frie Folkeparti, er nemlig bygget paa de Principper, som man havde inden for Forsikringsforeningerne for Mund- og Klovesyge, da man havde den sidste Epidemi, og de virkede efter min Mening godt, hvis Epidemien ikke var blevet saa udbredt, at over Halvdelen af Besætningerne blev angrebet, saaledes at Forsikringen ikke blev nogen Hjælp, fordi man skulde af med lige saa meget i Præmie, som man

kunde faa i Erstatning. Men hvis Staten var traadt til og havde ydet et lignende Beløb, kunde man derigennem have faaet en Hjælp, som havde betydet noget, thi der kan jo godt være Besætninger, hvor der ikke er død noget Kreatur, men hvor Eftervirkningen kan være lige saa slem, og hvor Tabet kan blive lige saa stort. Jeg ved dog ikke, om man paa nuværende Tidspunkt kan komme frem ad den Vej, og da nu Epidemien har varet saa længe og det vil blive vanskeligt at gaa tilbage og se, hvor de store Tab har været, saa tror jeg, at man maa nøjes med det Forslag, der er fremsat af Regeringen, med Ændring af Sætserne, og saa have sin Opmærksomhed henvendt paa Fremtiden. For det er alligevel det, det drejer sig om, at man ikke en anden Gang kommer ud for de store Vanskeligheder og de store Tab, som man har haft nu det sidste Aars Tid.

Det ærede Medlem Hr. Løje var inde paa store Udredninger med Hensyn til, hvad der kunde have været foretaget vedrørende Serum og Vaccine og den Slags Ting. Det skal jeg ikke komme ind paa, for det er et overstaaet Stadium. Det, det gælder om, er, at man nu sætter ind paa at hindre, at vi faar en saadan Epidemi i Fremtiden. Jeg har Indtrykket af, at det begynder allerede at rykke frem sydfra, og jeg vil derfor sige, at man maa have saa megen Vaccine til Raadighed, at man kan foretage en Vaccinerings af alle Kreaturer, i hvert Tilfælde lægge et bredt Bælte hen over Landet, saadan at man ikke risikerer, at Mund- og Klovesygen kommer længere op, men faar en Indsprøjtning foretaget i Tide. Her er virkelig et Formaal for Statsmagten, at man griber ind, saadan at Vaccinen kan udleveres ganske billigt. Hvis man kunde faa Vaccinen til 1 Kr. pr. Kreatur og Indsprøjtningen blev foretaget effektivt, saa at man i Fremtiden kunde undgaa disse Kalamiteter, vilde det være et Samfundsgode, som det nok var værd at regne med og ogsaa at Staten ofrede noget paa.

Derfor mener jeg, at der er to Ting under dette Lovforslags Behandling, som man maa have for Øje: Det er den øjeblikkelige Hjælp, og saa hvad der skal ske i Fremtiden. Og man maa ikke vente for længe med at faa de Foranstaltninger truffet, som kan afværge en ny Katastrofe for det danske Landbrug og for det danske Samfund. Jo flere Gange en Besætning bliver angrebet af Mund- og Klovesygen, des mindre modstandsdygtig bliver den, og des større bliver Tabet. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Landbrugs-